

hidtil til frit at bestemme, hvorledes de vil ordne Dyrtidsforanstaltningerne, eller om de skal begrænses paa særlig Maade, hvorom der har været Uenighed.

Jeg vil gerne tilføje, at hvis §§ 1 og 2 i Princippet kunde opnaa dette høje Tings Tilslutning, vilde der fra Rigsdagen blive udsendt en Dyrtidslov, som sikkert i alle Kommuner vil blive modtaget med Tilfredshed. De Kommuner, som er meget vanskeligst stillede, vil ved den herigennem tilvejebragte Ordning have opnaaet en Ordning, som giver dem Lejlighed til at anvende med samme kommunale Udgift større Beløb til de vanskeligst stillede end tidligere. De Kommuner, hvor Kommunalbestyrelserne ikke har foretaget synderlige kommunale Dyrtidsforanstaltninger i den forløbne Tid, vil ved en Ordning, hvorved der foretages yderligere Prisnedsættelser, for deres Beboere faa den Værdi pr. Indbygger, som disse Statsforanstaltninger repræsenterer, idet de jo vil komme til Udførelse, og endelig vil de Kommuner, som har anvendt ikke ringe Beløb og har anvendt dem i Overensstemmelse med den hidtil gældende Dyrtidslov, kunne fortsætte dermed paa samme Maade som hidtil. Jeg tror, at Loven i saa Fald vil blive modtaget med Tilfredshed hos alle Kommuner i Landet. Skulde man ikke kunne opnaa Enighed herom, men begrænse Kommunernes Ret i Forhold til, hvad de har haft i Aar, er der jo ingen Tvivl om, at der vil være Kommuner i Landet, som vil mene, at denne Lov for dem paa visse Punkter betyder et Tilbageskridt, som de vil have vanskelig ved at forstaa. Ved den forrige Dyrtidslov fandtes der Adgang til at foretage amtskommunale Prisreguleringer. Da Staten i § 1 nu overtager saa væsentlige Reguleringer, supplerende de tidligere, har man i Folketinget — dog mod en enkelt Røst — enedes om at lade de amtskommunale Prisreguleringer udgaa. I øvrigt er der i Lovforslaget kun ganske ringe Ændringer paa det Omraade, Ændringerne omfatter, nemlig Kommunernes Adgang til at tilvejebringe Beløb til Dækning af deres Udgifter og Spørgsmaalet om Skatteudskrivningen, hvor jeg har ment det rigtigst efter de Erfaringer, der er indvundne i den forløbne Tid, at foreslaa at stille Kommunerne noget friere med Hensyn til deres Udskrivning, end den forrige Lovgivning tillod dem, dog ikke paa nogen Maade saa frit, som jeg oprindeligt, da jeg første Gang fremkom med Lovforslaget, anbefalede. Det har jeg ikke ment at burde gaa til nu. Jeg har derfor

kun foreslaaet, at den Adgang, som Kommunerne nu har til at udskrive Skat, og som man paalægger dem at udskrive ved en procentvis lige stor Forhøjelse af de kommunale Skatter — dog med en vis Begrænsning paa enkelte Omraader —, skal ændres til, at Kommunernes Skatteudskrivningsret skal være en Ret til procentvis at forhøje en eller flere Skatter. Det har ikke forekommet mig begrundet at tvinge en Kommune, som ikke ønsker at udskrive Skat paa Ejendomsskyld, fordi denne Kommune maaske i Forvejen har en meget høj Ejendomsskyld, til at forhøje den procentvis eller at tvinge en Kommune, for hvem den procentvise Forhøjelse af Ejendomsskylden maaske bliver saa ringe, at det væsentlig kun er et kommunalt Besvær at opkræve dette lille Tillæg, til at gøre det. Jeg tror derfor, at det vil være rigtig ikke at gennemtvinge procentvis lige store Forhøjelser, men at man skal overlade til Kommunernes Afgørelse, paa hvilke af Kommunernes Skatter den procentvise Forhøjelse skal finde Sted.

Jeg skal endelig kun gøre opmærksom paa, at der er indført en § 15, som angaar Færøerne. Den gældende Dyrtidslov har haft Gyldighed paa Færøerne ganske paa samme Maade, som alle andre Bestemmelser i Loven har været gældende i alle de andre danske Amter. Men naar nu Lovens § 1 kommer til at indføre en Række særlige Prisnedsættelser, foretagne ved Statens Foranstaltning, og naar derigennem de Beløb, som stilles til Kommunernes direkte Raadighed, formindskes, vil Færøerne derigennem blive noget ugunstigere stillet end de andre Amter, idet nogle af de Varer, som her foreslaas Prisnedsættelser for, ikke anvendes af den færøske Befolkning, og Prisnedsættelsen saaledes ikke kommer dem til gode. Derfor foreslaas det, at der med Hensyn til Lovens Anvendelse paa Færøerne foretages de Lempelser i samme, som maatte findes hensigtsmæssige under Hensyn til Øernes særlige Forhold, som jeg nu nævnede. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse til det høje Tings velvillige Behandling.

Kragh: Der har hidtil været fuld Enighed mellem alle Partier her paa Rigsdagen om, at Samfundet er pligtigt til under disse vanskelige Tider at træffe Foranstaltninger til Lettelse af Dyrtidens Tryk paa Befolkningen og ganske særlig saaledes, at de kan blive hjulpet, hvis Kaar i Forvejen maa siges at være saare